

Vi repræsenterer streetdance'en, men mange af disse problemstillinger gælder også andre private aktører i dansefeltet (balletskoler som tilbyder jazzdans, klassisk ballet, moderne dans etc. og som ikke dirver med sportsdans). Vi støtter Reidar Säfvenboms og Petter Hatlems udmeldinger fuldt ud og føler virkelig at de taler vores og andres sag med sine udtalelser.

1. Hva er de største hindrene for at flere kan utøve sin egenorganiserte aktivitet i dag?

Økonomiske utfordringer: Det er svært at drive, lave lavterskeltilbud og rekruttere uten økonomisk støtte. Det er svært for ressourcetsvage barn og unge at finne et tilbud der ikke koster for meget.

Ideologiske utfordringer: Med dette menes at vi ikke ønsker at defineres som sportsdans. Vi ønsker ikke at knytte os til NIF som har et rammeværk hvor vi ikke passer ind i. Vores kulturelle kontekst er meget viktig for aktiviteten.

2. Hvilke grep kan regjeringen gjøre for bedre å legge til rette for egenorganisert aktivitet?

Oprette en paraplyorganisation hvor igennem tilskuddet går direkte til de egenorganiserte aktiviteter. Her vil råd og vejledning i forbindelse med opstart, økonomi, rekruttering etc. også være en god idé. Samt lavterskel for at få tilskud; tunge ansøgningsprocesser vil udelukke en del.

Det er klart at man skal undgå bureaukrati, men et type administration af midlerne er nødvendig, sådan som Petter Hatlem foreslår.

F.eks. knytte paraplyorganisationen til ungdomsklubber, da dette gode platforme for at nå ud.

Det er uden tvivl meget lidenskabelige folk der driver med disse type aktiviteter (livsstilsaktiviteter). Vi skaber platformer hvor der deles på kryds og tværs af køn, alder, nationalitet etnicitet, sexualitet etc.

3. Hvordan kan regjeringen sikre at en større andel av tilskuddene går til egenorganisert aktivitet?

Første skritt er taget ved at lytte og forstå. Enten må disse penge tages fra nuværende tilskud til NIF, findes andre steder eller en kombination.